

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **10057** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на М. И. Г., с ЕГН [ЕГН], с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 5, действащ чрез адв. И.-А. Н. - САК, срещу решение № ПО-102/25.09.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалбата на Г. срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0002377/04.09.2023г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., офис С.. Жалбоподателят чрез процесуален представител твърди, че наложените мерки не са съобразени с материалния закон и процесуалния закон. По подробно изложени съображения иска отмяна на мерките.

Ответникът по жалбата – директорът на ТД на НАП – С., се представлява от процесуален представител, който оспорва основателността на жалбата. Счита, че мярката е правилно адресирана и е с годно материално-правно основание.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. №С230022-023-0002377/04.09.2023 г., е издадено от Р. М. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221023004737- 039-001/11.08.2023 г., издадено от Н. Л. М. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, за която се твърди, че е възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221023004737-020- 001/07.08.2023 г.

Преки доказателства за образуване на ревизионно производство по делото не са представени, налични са само косвени, но този факт не е спорен между страните. Не я ясно обаче какъв е срокът за извършване на ревизията и дали той не е изтекъл.

От съдържанието на искането за предварително обезпечаване на задължения се установява, че в хода на ревизията са установени обстоятелства, на база които се приема, че предполагаемият размер на задълженията на Г. е в размер на 202 345,14лв. (двеста и две хиляди триста четиридесет и пет лева и четиринадесет стотинки), от които главница 136 845,36 лв. (сто тридесет и шест хиляди осемстотин четиридесет и пет лева и тридесет и шест стотинки) и лихва 65 499,78 лв. (шестдесет и пет хиляди четиристотин деветдесет и девет лева и седемдесет и осем стотинки) към 11.08.2023 г.

Въз основа на постъпилото искане, на 04.09.2023 г. публичният изпълнител е издал три броя постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С Постановление с изх. №0230022-023-0002376/04.09.2023 г. са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

-1/2 идеална част от УПИ с площ 1010-хиляда и десет квадратни метра, идентичен с парцел VHI - осми, с пл. №377, в кв. 40, по регулационния план на [населено място]

дол, [община].

Собственик: М. И. Г. съгласно НА № 199, том 4 от 16.05.2017 г. на Служба по вписванията - С., площ 1010 кв.м, находящ се в [населено място] дол, общ. С., област С., придобит с нотариален акт, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 3 274.30 лв. за съответната част.

С Постановление с изх. №С230022-023-0002377/04.09.2023 г. са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

-1/2 идеална част от апартамент, СОС 68134.1006.1118.1.31 вид собственост частна, тип жилище, апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, бр. нива 1, площ по документ 119.85 кв. м; [населено място], район Т., вх. Б, ет. 6, ап. Б17.

Собственик: М. И. Г. и Ю. И. Ж.-Г. съгласно НА №114, том 263 от 22.12.2021 г. на Служба по вписванията - [населено място], площ 119.85 кв.м, находящ се в гр. С., [община], област С., [жк], вх. Б, ет. 6, ап.Б17 - район Т., придобит с нотариален акт, с балансова стойност 0.00 лв. за съответната част.

-1/2 идеална част от гараж, СОС 68134.1006.1118.1.56 вид собственост частна, тип гараж, бр. нива 1, площ по документ 25.37 кв. м; [населено място], район Т., вх. Б, ет. 1, гараж 25
Собственик: М. И. Г. и Ю. И. Ж.-Г. съгласно НА №114, том 263 от 22.12.2021 г. на Служба по вписванията - [населено място], площ 25.37 кв.м, находящ се в [населено място], [община], област С., [жк], вх. Б, ет. 1, ап. 25, придобит с нотариален акт, с балансова стойност 0.00 лв. за съответната част.

С Постановление с изх. №С230022-023-0002378/04.09.2023 г. са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени

за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА за сумата от 199 070.83 лв.

- ТБ/доставчик на платежни услуги ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА за сумата от 199 070.83 лв.

- ТБ/доставчик на платежни услуги ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 199 070.83лв.

Постановленията са мотивирани по един и същи начин - с очаквания размер на данъчните задължения, основанията за възникване на задълженията. Посечено е още, че лицето притежава недвижими имоти, но не притежава МПС, както и че се очаква събирането на вземането да се затрудни.

Постановлението е обжалвано по административен ред.

С оспореното решение на директора на ТД на НАП – С. е отхвърлена жалбата на Г. срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0002377/04.09.2023г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., офис С.. Административният орган е приел, че оспорените постановления са издадени от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при наличие на материални основания за това и е отхвърлил жалбата срещу тях.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима. Разгледана по същество е основателна. Основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния

изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Ал. 2 допълва, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Законът изисква предварителните обезпечителни мерки да се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал.3 от ДОПК. На следващо място, законът урежда, че при обжалването на наложени предварителни обезпечителни мерки съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

При тази правна рамка, в конкретния случай, доколкото се касае за предварителни обезпечителни мерки – от една страна, а от друга – доколкото не се представя каквото и да било обезпечение, съдът следва да прецени дали при налагането на мерките са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма. При постановяването му не се установиха съществени процесуални нарушения. Съдът приема, че Решението не е съобразено с материалния закон, тъй като постановленията за налагане на обезпечителни мерки са необосновани - не е обоснован изводът, че събирането на данъци ще бъде невъзможно или ще се затрудни. Нещо повече, такова твърдение дори не е въведено. Формалното посочване в едно изречение, че ще се затрудни събирането на бъдещо вземане не е достатъчно, за да се наложи обезпечение. Този извод следва да е мотивиран и основан на обективна преценка на конкретно посочени релевантни обстоятелства и анализ на финансовото състояние на задълженото лице. Посочените пороци не могат да се

поправят с излагането на мотиви в решението на директора на ТД на НАП, пред който постановлението на публичния изпълнител е оспорено. Това е така, тъй като преценката за наличие на обезпечителна нужда следва да се прави към момента на налагане на мярката. В случая публичният изпълнител формално е посочил, че без мярката събирането на публичните задължения ще се затрудни, което дори не изпълва по-високия критерий, изискван от закон – събирането да бъде значително затруднено или невъзможно. Обезпечителните мерки са форма на сериозно засягане на икономическата сфера на всеки правен субект и те трябва да бъдат налагани при стриктно спазване на законовите изисквания за тяхната допустимост, което предполага да бъдат мотивирани.

По тези съображения съдът приема, че решението на Директора на ТД на НАП – С. е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а наложените обезпечителни мерки следва да се отменят, на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, поради това, че не са спазени изискванията на закона за тяхното налагане.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за разноси в размер на 10лв. – платена държавна такса и за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, като алинея 2 на същия текст предвижда, че ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. случая са налице предпоставките по чл. 38, ал. 2 ЗА и на адвоката, оказал безплатна правна помощ следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, определен в наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗА, а именно в размер на 1000лв., на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-102/25.09.2023г. на директора на ТД на НАП – С. по жалба на М. И. Г. с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 5.

ОТМЕНЯ обезпечителните мерки, наложени с постановления с изх. № 0230022-023-0002376/04.09.2023 г., № С230022-023-0002377/04.09.2023 г. и №С230022-023-0002378/04.09.2023 г. на публичен изпълнител на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да плати на адв. И.-А. Н. – САК сумата в размер на 1000лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: